

Andrius Kubilius.

ANDRIUS KUBILIUS

Balandžio 17 d. buvo susirinkęs Tėvynės sąjungos išplėstinis prezidiumas ir pareiškimo paskelbė mūsų poziciją dėl prezidento kandidato. Čia norėčiau aptarti ne tik mūsų, bet ir kitų partijų laikyseną prieš birželio 13 d. vyksiančius prezidento rinkimus.

Mūsų pozicija buvo ir lieka nuosekli. Mes ir toliau esame įsitikinę, kad reikia ir galima susitarti dėl vieno kandidato, kurį paremtų visos rimtosios parlamentinės partijos. Tokius kandidatus, dėl kurių, mūsų manymu, galėtų susitarti platus politinių jėgų ir visuomenės grupių ratas, pradiname etape siūlome du: prezidentą Valdą Adamkų ir ambasadorių Petrą Auštrevičių. Šiandien V. Adamkų remia TS ir liberalcentristai; P. Auštrevičius – TS ir Darbo partijos rinkėjai. Turiu pasakyti, kad tai vieninteliai du kandidatai, kuriuos remia bent kelios partijos. Visus kitus kandidatus remia tik tos partijos, kurios juos iškelė.

Suprantu, kad kai kam gali kilti klausimas, kaip čia mes galime remti tą patį kandidatą su Darbo partijos rinkėjais. Manau, kad kaip tik tai rodo, kad ambasadorių Petrą Auštrevičių gali remti labai skirtingi rinkėjai. Jis yra dirbęs ir mūsų vyriausybėje, ir A. Brazauskos Vyriausybėje. Jeigu gerą daiktą geru pavadinu ir žmonės, kurie galbut mums nepatinka, tokie, kaip Darbo partijos vadovas, gero daikto nesugadina.

Mes manome, kad Petro Auštrevičiaus kandidatūra galėtų būti priimtina ir valdančiajai daugumai, kuri ambasadoriaus darbą galėjo gerai pažinti, nes jis įvairiose pozicijose dirbo ir širdingai širdingai Vyriausybėje.

Negaliu neišsakyti savo nuostabos ir nerimo dėl socialdemokratų veiksmų ir jų pozicijos. Pastaruoju metu stebina jų veikimo būdas. Praėjusios savaitės penktadienį paskelbti jų pareiškimai yra ne kas kita, kaip pakankamai grubūs išpuoliai prieš Valdą Adamkų. Tai parodė socialdemokratų prastą

skonių ir pasimetimą. Mūsų įsitikinimu, socialdemokratų pasirinkta taktika akiai remti Česlovą Jurseną, yra klaidinga. Ne todėl, kad Č. Jursėnas būtų blogas kandidatas, bet dėl daugelio aplinkybių. Ir, mūsų įsitikinimu, socialdemokratai, taip pat žino, kad jų sprendimas dėl Č. Jursėno yra pakankamai prastas, nes žino, kad nėra tokių apklausų, kuriose Č. Jursėnas atrodytų stebuklingai.

Č. Jursėnas, kaip rodytų mūsų sociologinių apklausų duomenys, būtų pakankamai stiprus kandidatas, jeigu nekandidatuotų Rolandas Paksas. Tačiau einant R. Paksui, Č. Jursėnas lieka be didelės dalies savo rinkėjų. Džiaugčiausi, jeigu socialdemokratai sugebėtų įrodyti ką nors kita, paskelbdami tikslus savo tariamų tyrimų duomenis ir nurodydami, kokia kompanija ir kada juos atliko. Kol to nėra, galima manyti, kad duomenys yra „nurašomi nuo lubų“.

Kuo grindžiu savo nuostata dėl socialdemokratų pozicijos? Mūsų tyrimai, atlikti vasario, kovo ir balandžio mėnesiais (kuriuos atliko „Vilmos“ ir „Transkom“ įstaigos), kurių didžiąją dalį aprašymų galima rasti mūsų interneto puslapyje, rodo tokią šiandieninę situaciją.

Kovo mėn. pradžios duomenimis, jeigu kandidatuotų V. Adamkus, A. Brazauskas, R. Paksas, A. Paulauskas, K. Prunskienė ir kt. šiandien žinomi kandidatai, V. Adamkus pirmajame rate gautų 24 proc. balsų, R. Paksas – 23 proc., A. Brazauskas – 9 proc. Noriu priminti pastarąjį skaičių. Nors šie tyrimai buvo atlikti iki J. Borisovo paskyrimo patarėju istorijos ir apkalto paskelbimo, bet, mūsų įsitikinimu, tendencija yra pakankamai aiški ir šiandien. Tai gi net A. Brazauskas, esant trims kandidatams (V. Adamkui, R. Paksui ir A. Brazauskui), nepatektų į antrąjį ratą. O, mes manome, kad tarp socialdemokratų A. Brazauskas yra žymiai stipresnis kandidatas už Č. Jurseną.

Antrajame rate (arba esant daugelio partijų sutarimui ir pirmajame rinkimų rate) V. Adamkus lengvai įveiktų R. Paksą. Pagal kovo mėn. duomenis: santykiu 46:33 proc. V. Adamkaus naudai; balandžio mėnesį, jau po J. Borisovo aferos: santykiu 51:28 proc. V. Adamkaus naudai. Ir taip gali būti netgi pirmajame rinkimų

rate.

Trečias dalykas. Socialdemokratų rinkėjai yra protingesni už savo partijos vadus ir yra pasirodę balsuoti už V. Adamkų. Kovo mėn. duomenimis, jeigu socialdemokratų rinkėjams reikėtų rinktis tarp V. Adamkaus ir R. Pakso, 53 proc. iš jų balsuotų už V. Adamkų ir tik 26 proc. – už R. Paksą. Manau, kad balandžio mėnesį šitie duomenys būtų dar palankesni V. Adamkui.

Esame tikrinę net ir toki teorinį variantą: kaip pasiskirstytų rinkėjų balsai, jeigu jiems reikėtų rinktis tarp V. Adamkaus ir A. Paulausko. Santykiu 44:16 proc. laimėtų V. Adamkus. Tai praėjusios savaitės mūsų apklausos duomenys.

Mes kartosime apklausas ir šiomis savaitėmis, klausime ir apie Č. Jursėno galimybes. Tuos duomenis skelbsime. Esu įsitikinęs, kad jie akivaizdžiai parodys, jog socialdemokratų sprendimas dėl Č. Jursėno pasirinkimo yra blogas.

Šiandien aš nematau, kad socialdemokratams pavyktų kaip nors iš esmės pakeisti, ypač Č. Jursėno, perspektyvas. Vienas kelias buvo įmanomas, kai Č. Jursėnas galėjo sekmingai pasirodyti prezidento rinkimuose. Tai jeigu socialdemokratai būtų padarę pirmąjį žingsnį, kaip ragino premjeras A. Brazauskas, prieš išskirdamas į Kanarų – priimti įstatymus, neleidžiančius asmeniui, kuriam buvo taikyta apkalta, tam tikrą laiką dalyvauti vienuose ar kituose rinkimuose. Tik antras žingsnis galėjo būti Č. Jursėno paskelbimas kandidatu. Tai būtų buvęs protingas dviejų žingsnių ėjimas. Dabar, rinkimuose dalyvaujant Rolandui Paksui, Česlovas Jursėnas „lieka ant ledo“.

Kodėl socialdemokratai yra pasirodę aukoti Č. Jursėno autoritetą ir prestižą, stumdami jį į tokią blogą poziciją, šiandien galėčiau tik spelioti.

Tai gi socialdemokratai, jeigu būtų valstybininkai ir turėtų pakankamai sveiko proto, turėtų nedelsiant atšaukti savo sprendimą dėl Č. Jursėno. O jeigu jiems netinka V. Adamkus, galėtų paremti P. Auštrevičių.

Noriu priminti, kad valstybės krizė, – visus drebinimus, taip skausmingai išgyventus per penkis mėnesius, – kurios vienas tarpsnis baigėsi apkalta, ir sukūrė socialdemokratų bei

jų vadų nesugebėjimas praėjusių rinkimų antrajame rate rimtai paremti V. Adamkų. Tokiu sprendimu jie sukūrė šiandieninį Rolandą Paksą.

Jeigu socialdemokratai dar kartą užlips ant to paties grėbio ir neparems vieno kandidato, kaip jie to nesugebėjo padaryti praėjusiose rinkimuose, jie gali ir visą Lietuvą priversti dar kartą užlipti ant to paties grėbio. Šiandieninis R. Paksas yra socialdemokratų kurinys, ir jie turi spręsti jo problemą visų pirma išsprendami savo partinio kandidato neturinio rimtų perspektyvų problema.

Jeigu socialdemokratai to nesugebės padaryti, tai reikš tik tai, kad vaikiškos kairumo ligos Lietuvoje, perfrazuojant kai kurią klasiką, dar nėra nepasibaigusios. Tokiu atveju teks konstatuoti, kad Lietuva stoji į Europos Sąjungą be europietiškos kairiosios partijos. Noriu priminti, kaip tokiomis atvejais elgiasi europietinės kairiosios partijos. Visiškai senas pavyzdys – Prancūzijos socialistai, dalyvavę pastaruosiuose prezidento rinkimuose ir pirmajame rinkimų ture pralaimėję bei sudarę galimybę į antrąjį rinkimų turą išeiti ne tik šiandieniam Jacques Chirac, bet ir žinomam Prancūzijos populistiui Le Pen, antrajame rinkimų rate, nors ir spjaujodamiesi, beveik verkdami, griežtai pasakė, kad visa Prancūzija turi balsuoti už Chirac. Ir prancūzų kairieji į rinkimus ėjo taip pat aktyviai, kaip ir dešinieji. Socialistams balsuoti už dešiniją buvo sunku, bet jie suprato, kad bus žymiai blogiau, jeigu žmonės pasimes ir dauguma balsuos už populistą Le Pen. Le Pen pralaimėjo traukdamasis.

Mano manymu, rinkėjai Europarlamento rinkimuose galėtų nubauti ir nebalsuoti už tas partijas, kurios niekaip neįsiskaito krizės pamokų ir kelia partinius kandidatus tam, kad patrauktų aukštyn partijos sąrašą europiniuose rinkimuose. Yra žymiai svarbesnių dalykų, negu partijos egoistinis noras prezidento rinkimus išnaudoti sėkmingesniai pasirodymui Europos Parlamento rinkimuose. Butent šis socialdemokratų egoizmas mane labiausiai gąsdina.

Tėvynės sąjunga tolesnius sprendimus darys, remdamasi visuomenės nuomonės raida ir tarmamasi su kitomis partijomis.

BŽ, 2004, Nr. 7

TĖVYNĖS SĄJUNGA NEPRARANDA VILTIES SUSITARTI

Politinių įvykių apžvalga

PRISTATYTA GARSIAUS TEOLOGO KNYGA

Kovo 24 d. Šiaulių universitete, Edukologijos fakulteto tikiškos auditorijoje, buvo pristatyta garsaus šių laikų teologo, profesoriaus kunigo Robert J. Schreiter knyga „Susitaikymas“, gvildanti krikščioniškus visais laikais aktualią tikrojo susitaikymo problemą. Prof. kun. R. J. Schreiter yra ežes Amerikos misionologų sąjungos ir Amerikos teologų susivienijimo pirmininkų pareigas. Šiuo metu jis yra „Orbis Books“ leidyklos leidinių serijos „Tikėjimas ir kultūra“ vyriausiasis redaktorius. Pagrindiniai renginio orga-

nizatoriai – Šiaulių universiteto Filosofijos katedros vedėjas prof. Gintautas Maziškis ir dėsnytojas kunigas Saulius Matulis. Knygos pristatyme dalyvavo Šiaulių universiteto akademikos bendruomenės nariai: Edukologijos fakulteto dekanė Aušrinė Gumuliuskienė, prodekanė Laimutė Bobrova, daug kitų universiteto dėsnytojų bei studentų. Ta proga Šiaulių universitete svečiavosi iš Amerikos atvykęs knygos autorius R. J. Schreiter bei šios knygos vertėjas kunigas Rimantas Gudelis. Renginio organizatorius bei da-

lyvių savo apsilankymu pratodino ir Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis.

Knygoje aptariamos kelios temos: melo įveikimo, socialinio susitaikymo, aukos santykio su engėju. „Nereikėtų maišyti susitaikymo su skubota taika, – pristatydamas knygą kalbėjo profesorius R. Schreiter. – Skubota taika bando išvengti kančios priežasčių nagrinėjimo, o jeigu nenurodomas tikslus kančios priežasčių šaltinis, kančia tęsiasi, žalodama vis daugiau žmonių“.

Knygos autorius atkreipė

dėmesį, kad „susitaikymas nėra greitas procesas, jis reikalauja gerbti ir dažnai sugrąžinti smurto aukų žmoniškąjį orumą“. Todėl, kaip teigiama knygoje, labiausiai tikėtina, kad kvies susitaikyti tie asmenys, kurie šioje situacijoje iškentė daugiausia. Priežastis labai paprasta: mes negalime patys sau atleisti už praėjusius nusikaltimus. Tai turi padaryti tie, kuriuos nuskriaudėme. To nesuprasti reikštų tiesiog painioti susitaikymą su atgaila. Prof. Robert Schreiter taip pat atsakė į jam pateiktus klausimus. BŽ, 2004, Nr. 7

NAUJAS TEOLOGIJOS DAKTARAS

Vasario 13 d. Kaišiadorių vyskupijos kunigas Algirdas Jurevičius Frankfurto prie

Maino Sankt Georgen aukštojoje filosofijos-teologijos mokykloje apgynė disertaciją teologi-

jos mokslų daktaro laipsniui gauti tema „Nuolatinis diakonatas. Inašas Lietuvos Baz-

nyčios atnaujinimui“ (Dar standige Diakonats. Ein Beitrag zur Erneuerung der Kirche Litauens).

DANUTĖ BINDOKIENĖ

Lietuvių operos premjera

Jau 48-ąjį kartą, maždaug šituo pačiu pavasario metu, Čikagoje vienas sekmadienis skiriamas Lietuvių operos spektakliui. Tiesa, buvo „seni geri laikai“, kai vieno spektaklio neužteko – jokia salė negalėjo sutalpinti publikos, norinčios dalyvauti šioje muzikinėje šventėje. Dabar džiaugiamės, jeigu ir tą vieną popietę gausiau susirenka operos mėgėjai.

Operos spektakliai lietuvių kalba jau taip savi, kad sutraukia ne vien šio muzikos žanro mėgėjus. Jaučiame pasididžiavimą, kad butent lietuviai, vienintelė tautinė grupė, įstengianti kasmet pastatyti operą savo kalba. „Lietuviai turi savo operą?“ – ne kartą girdėjome kitautčius nustembant. Deja, mūsų tautiečiai ne visai palankiai lietuviškai operai nusiteikę, nes šie vienos sekmadienio popietės spektakliai kainuoja daug pastangų, darbo valandų, pinigų ir rūpestių. Ar lietuviška opera to triušio verta?

Jeigu tokį klausimą paklaustume Lietuvių operos valdybos pirm. Vaclovo Momkaus, jis net pyktelėtų, kad apskritai galima operos reikalingumu abejoti. „Tai akivaizdus mūsų tautos kultūros pasireiškimas toli nuo Lietuvos ribų. Tai mūsų, Amerikos lietuvių, tradicija“, – sakytų jis sodriu savo balsu, kuris „solistiškai“ skamba, net nedainuojant. Tos nuomonės yra ir kiti Lietuvių operos veteranai. Bet dar maloniau, kad taip galvoja neseniai ir ši meninė vienetą išjungę choristai ar solistai. Didžioji jų dalis – naujokai šiame krašte, bet operos kolektyve radę tarytum antrus namus, kuriuose gali siela atsigausti po sunkių dienų darbų.

Daug kartų prieikštauta, kad operoje vis daugiau ir daugiau „samdytų žmonių“ – solistų, režisierių, muzikantų. Atrodo, lyg nieko čia savo neturime: ir salė nuomojama, ir dekoracijos, kostiumai sumedžiojami iš amerikiečių šaltinių. Kadangi libretas ir muzika taip pat ne lietuvių, tad kas gi čia lietuviška?

Ogi lietuviškas ryžtas, lietuvių kalba skambanti arijos ir choro dainos, lietuvių solistų dainuojama. Tai kas, kad didžioji jų dalis atsikviesta iš Lietuvos? Argi kiekvienas galė-

tume nuvykti į tėvynę pasiklausyti iškilųjų solistų, didžiai vertinamų ir už tėvynės ribų?

Be to, kone kiekvienas žymesnis pasaulinio masto operos teatras kviečiasi svečius solistus iš kitų valstybių. Keliauja po pasaulį ir lietuviai – apie jų pasiekimus ir laimėjimus įvairiose operų scenose dažnai girdime, skaitome ir didžiuojamės, kad užsienio muzikos pasaulis mūsų tautos gražiabalsius įvertina. Vadinasi, Čikagos Lietuvių opera vadovaujasi tuo pačiu principu, kviesdama dainuoti žymiuosius solistus iš Lietuvos.

Ne visuomet galėjome turėti tą malonumą. Dar nelabai seniai spragas operos chore ir solistai gretose tekdavo užkamšyti kitautčiais, kurie savo tarsena „kankindavo“ ir kiekvieną lietuvišką žodį, ir klausytojų ausis. O visgi operos buvo statomos. Visgi sutraukdavo daugybę publikos. Ir kaip malonu, kad pastaraisiais keleriais metais šią tradiciją jau įsisavino naujausieji imigrantai iš Lietuvos. Morton gimnazijos auditorijoje jie jau sudaro nemažą, ir kasmet vis gausėjantį, publikos dalį. Svečiai solistai daugumai savi – girdėti, matyti Lietuvoje, tad lietuvičiai susirenka jų vėl pasiklausyti. (Tik atkreipkime dėmesį, kiek daug gerbėjų plaukia po spektaklio į sceną su gėlių puokštelėmis savo pamėgtiesiems.) Tai viena iš nedaugelio veiklos sričių, kurią remia neseniai atvykę tautiečiai.

Balandžio 25 d., šį sekmadienį, Morton gimnazijos auditorijoje girdėsime G. Verdi „Trubadūrą“. Tai nebe pirmas kartas, kai ši opera lietuviškai statoma Čikagoje. Kadangi kiti solistai, kitas orkestras, kitas režisierius ir dirigentas, galima tikėtis, kad ji skambės šviežiai ir didingai. Visgi kaip būtų puiku, kad kitais metais sulauktume tikros lietuviškos operos – ne vien lietuvių kalba dainuojamos, bet lietuvių kompozitoriaus sukurios. Tai tikrai būtų nuostabi šventė! Bet kol tai įvyks (o gal ir neįvyks), pasitenkinkime tuo, ką turime. Mums reikalinga lietuviška opera, o mes lietuviškai operai reikalingi. Neapvilkiame vieni kitų, dalyvaudame sekmadienio spektaklyje.

Scena iš G. Verdi „Trubadūro“, Čikagos Lietuvių operos statyto 1989 metais.

PARTIZANO DUKTĖ

TERESĖ TUMĖNAITĖ-PABERALIENĖ

Pirmoji dalis

Nr. 40

– Pagrok man paskutinį kartą Šopeną.

Paskui visam gyvenimui išeik... – dainuoja kurso solistė Ala Arsentjeva. Šie žodžiai priverčia susimąstyti. Iš tikrųjų, tai jau paskutinė šventė. Laukia gyvenimas, kuriame švenčių dar daug bus, bet tokios – niekada! Visam gyvenimui turi pakakti šios didelės šventės. Ir tikrai: nepraeis metai, kai autokatastrofoje žus Juozas, ir mūsų su Antanu keliai išsiskirs. Laimė žemėje labai trumpa!..

O dabar?... Dabar dar aš laiminga, labai laiminga! Šoku, juokiuosi, net nepastebiu, kad palengva švinta rytas, kad baigiasi naktis. Salėje tyvoro prieblanda, todėl aš nepastebiu, kaip tyliai peržengia slenktį ir sustoja duryse tamsūs ir grėsmingas šešėlis – mano likimas. Jis pašaipiai žvelgia į mane juodomis Meškuočio ar Jokubo Minkevičiaus akimis ir šypteli, leisdamas man pabūti dar minutėlę laimingai. Staiga krūpteliu, pajutusi jo šaltą, negailestingą žvilgsnį ir atsikuku,

bet ten, kur ką tik jis stovėjo, išvystu tik tamsią atdarų durų angą.

Ryte kraunamės daiktus, grąžiname bendrabučio inventorių. Vakarejant autobusas jau veža mus Kauno gatvėmis, kuriose palengva užsidega reklamos ir gatvių žibintai. Jau ir Murava... Atsigręžusi matau tik palšoje vakaro migloje nykstantį Kauno žiburius. Ilgai žvelgiu atgal, kol miestas pasislepia nakties šešeliuose. Kaune aš gimiau, Kaune prisikėliau iš sunkios ligos, Kaune gyveno mano tėvai ir buvo laimingi. Ir aš šešetą metų praleidau čia, tapau gydytoja, ir šiuo kartu palieku Kauną jau visiemis laikais. Jaučiu, kad nutruksta širdyje kažkokia labai jautri, labai skaudi styga. Ten, toli priekyje, kur dūlojo tamsūs miškai, manęs laukia naujas gyvenimas, o koks jis bus, dar nežinau... Autobusas švelniai supuoja, ir aš užsimerkiu, pasiremusi Antano peties...

Pabaiga

„RŪTA“ ir „LIEPSNA“ grupių koncertas

Nuo neatmenamų laikų visose tautos šokis užėmė svarbią vietą žmogaus gyvenime. Lietuviai gyveno ir iki šiol gyvena su šokiu, nepaisant, ar jie gyventų ties „Baltijos aukšta banga“, ar svetimuose kraštuose. Bet kurioje didesnėje lietuvių emigrantų susibūrimo vietoje tuoj pat steigdavosi lietuvių liaudies kolektyvai, dainų ir šokių grupės. Neišimtis buvo ir šiaurinės New Jersey apylinkės lietuvių bendruomenė, davusi du iškilus kolektyvus: dainų ir šokių ansamblį „Rūta“, o vėliau jį pakeitusį šokių kolektyvą „Liepsna“, kuris „liepsnoja“ dar ir šiandien. Šimtai lietuvių ir ne vienas jiems talkinantis kitatautis per daugiau kaip pusę amžiaus dainavo ir šoko šiuose kolektyvuose. Daug malonių akimirkų, daug svarbių įvykių ir koncertų išgyveno jo nariai. Tiesa, buvo ir sunkumų, buvo pakilimo ir nuosmukio momentų, bet niekada nebuvo pabaišos. Net ir po keleto metų, atrodo, jau galutinai išnykęs kolektyvas vėl keldavosi, kad vėl su nauja energija, papildytas naujais žmonėmis, suliepsnotų iš naujo, nes ne tam marios prakaito buvo pralietas, šimtai tukstančių žingsnelių nutrepsėta, kad po to sustotumė!

O tos pirmosios repetitijos prasidėjo prieš 62 metus, — 1941 m. rudenį. Ir patį didžiausią indėlį jų atsiradimui davė jaunas, bet labai energingas žmogus, vėliau tapęs vienu žinomaisiu JAV Šiaurės Rytų krašto lietuvių visuomenės veikėju, — prof. dr. Jokubas Stukas. Būdamas 16 metų, 1941 m. Jokubas įsteigė, po to ilgiai gyvavusią ir plačiai pagarsėjusią, lietuvišką radijo stotį „Lietuvos atsiminimai“. Sunkus radijo redaktoriaus darbas J. Stukui tartum suteikė papildomų jėgų: po keleto mėnesių prie radijo jis įsteigė 35 žmonių mišrų chorą „Lietuvos garsai“. Tai ir buvo kolektyvo „Rūta“ pradžia. Ir nors „Rūtos“ pavadinimas pasirodė tik po trečiojo metų, kai 1944 m. buvo suorganizuotas „Rūtos“ moterų choras, ansamblio „Rūta“ gimimo diena laikomi 1941 metai. Tautinių šokių grupė buvo įsteigta dar po metų, — 1945 m. Tai, mes, šokėjai, nuo dainininkų pradžioje siekė tiek atsilikome, tačiau po to taip „išsišokome“, kad šokame iki šiol, kai tuo tarpu dainininkų jau seniai nebegirdėti. Tačiau ugnelė, atrodo, jau ir vėl ima rusenti: jau antrus metus prie Elizabeth, NJ lietuviškosios parapijos veikia vaikų choras. Nemanau suklysiu sakydamas, kad dažnas buvusių šokių ar dainininkų paguolė: kad taip dar kartelį siek tiek pašokus ar padainavus, jaunystės draugus susitikti, jiems ranką paspaudus, prisiminimai pasi-

dalinus... O kodėl gi ne? Mūsų „Liepsnos“ šokių kolektyvui neseniai gimė mintis: imkime visi ir susitikime! Ta mintis visul apskriejo ne vieną buvusių grupių šokėjų ir dainininkų, ir iš visų sulaukėme didžiulio ir entuziastingo pritarimo. Todėl: **Gerbiamieji buvę „Rūtos“ dainų ir šokių ansamblio bei „Liepsnos“ šokių kolektyvo dalyviai, mieli tautinio šoko mylėtojai bei visi mūsų tautiečiai. Šokių kolektyvas „Liepsna“ visus maloniai kviečia į susitikimą-koncertą, kuris įvyks šių metų balandžio 25 d., sekmadienį, Šv. Petro ir Povilo lietuviškos parapijos salėje tuoj po 11 val. ryto šv. Mišiu. Salės adresas: 216 Ripley Place, Elizabeth, New Jersey, 07206.**

Tęsiant pasakojimą apie „Rūtos“ ansamblį, noriu paminėti, kad be Jokubo Stuko dainininkams dar vadovavo: Jokubo brolis, solistas ir chormeisteris Liudas Stukas, dirigentė Marija Šleikaitė, Vladas Simelevičius, dirigentas Algirdas Kacanauskas ir kompozitorius Juozas Stankūnas. Šokių vadovais buvo: Lilija Stilsonaitė-Šateikienė, Aldona Cvirkaitė-Pitkunienė, Vladas Sarpalius, Jadvyga Matulaitienė, Alytė Mickevičiūtė-Nakrošienė bei sutuoktiniai Diana ir Vladas Meliniai. Tiek dainininkai, tiek šokėjai buvo populiari ne tik tarp lietuvių, bet ir tarp amerikiečių. Iš labiau įsimintinų ansamblio koncertų galima paminėti pasirodymus I ir II JAV ir Kanados dainų šventėse, JAV metinėje šventėje „America Dances and Songs“, 350-ųjų Hudson upės sukakties minėjimo šventėje Central Park, New York, didelių pasisekimų turėjusių pasirodymus televizijoje bei kitus įspūdingus koncertus. Bet bene didžiausias įvykis JAV Lietuvių Bendruomenės gyvenime ir kultūrinėje veikloje tuo metu buvo 1964 m. vasarą įvykusi Pasaulinė paroda New Yorke. Šimtai lietuvių dainininkų ir šokių iš visos Amerikos ir Kanados pasirodė didžiojoje lietuvių dienose Pasaulinės parodos „Singer Bowl“ stadione. Kartu su kitais dalyvavo ir „Rūtos“ ansamblis, kuris prieš tai dar pasirodė lietuvių dienose New Jersey paviljone. Tačiau ansamblis figūroja tik chorų sąrašuose, o šokių grupių sąrašas atsiranda du nauji New Jersey jaunimo šokių kolektyvai. Tai Newark LB tautinių šokių grupė, vadovaujama Julijos Vaičiūnaitės (Jesaitienės) ir New Jersey Jaunųjų vyčių kuopa, vadovaujama Liudo Stuko. Kodėl šioje parodoje nešoko „Rūtos“ šokėjai, dėl laiko stokos ruošiant šį straipsnį, sužinoti nepavyko. Galima manyti, kad tuo metu šokių grupė jau neegzistavo.

Tikslios „Rūtos“ ansamblio

„Liepsnos“ tautinių šokių grupės šokėjos.

suirimo datos ir priežasties man taip pat nepasisekė sužinoti. Iš to meto liudininkų pasakojimų tapo aišku, kad aštunto dešimtmečio pradžioje „Rūtos“ ansamblio jau nebuvo. Tuo metu New Jersey lietuvių neturėjo jokio kolektyvo, kuris galėtų reprezentuoti lietuvių įvairiuose renginiuose. Todėl 1972 m. NJ LB apygardos valdyba, kuriai tuo metu vadovavo Kazys Jankūnas, nutarė, kad reikia sudaryti naują tautinių šokių grupę. Pasakyta — padaryta! Valdybos narė Marija Balcūnienė bei valdybos nario Antano Pociaus žmona Birutė tapo šios grupės organizatorėmis. „Pradžiai nebuvo lengva, — prisimena Birutė Pocienė. — Reikėjo surasti šokių mokytoją. Tuo užsiėmė Marija, o aš ieškojau šokių. Pagaliau Marijai pavyko prikalbinti Birutę Vaičiūnaitę, o man surasti keletą šokių. I pirmą repetitiją jų atėjo gal tik penki“.

„Liepsnos“ pradžia, kaip ir daugelio dalykų visos pradžios, buvo sunki. Bet darbas ir entuziazmas nugalėjo. Pirmąją repetitiją pradėjo tik su penkiomis šokėjomis, po 4 metų grupė jau turėjo 22 jaunuolius, o 1992 metais „Liepsna“ sudarė apie 50 žmonių! Tais metais vykusio IX Pasaulinėje lietuvių tautinių šokių šventėje „Liepsna“ pasirodė dviejose šokių grupėse: jaunimo ir veteranų! Tie metai buvo „Liepsnos“ kolektyvo viršūnė. Tai buvo po 20 metų nuo „Liepsnos“ įkūrimo datos. O tuomet, pakioje pradžioje, 14–20 metų jauniems rinkosi į savo pirmąsias repetitijas. Jų gretose gausėjo, meilė šokiui didėjo. Tačiau grupę kurį laiką vis dar buvo pavadinimo. „Vardą grupėi pasirinko patys šokėjai, — savo prisiminimuose rašo B. Pocienė. — Apygardos valdyba surėngė vakarą ir parinko krikšto tėvus: dr. Rožę Šomkaitę ir Kazį Trečioką. Taip atsirado „Liepsna“.

„Liepsnos“ nueitas kelias yra gražus ir įvairiaspalvis. Kolektyvas šoko visose septyniuose Lietuvių tautinių šokių šventėse, pradedant penktąja, kuri įvyko 1976 metais Čikagoje, ir baigiant vienuolikąją, 2000 m. šventę Toronte. „Liepsna“ taip pat dalyvavo Amerikos Nepriklausomybės 200 metų sukakties minėjime New Yorke, Laisvės statulos 100-ųjų metų minėjime, šoko amerikiečiams New Jersey Garden State Arts Center, universitetuose ir kolegijose, piknikuose New Jersey, New York, Connecticut ir Pensilvanijoje, dalyvavo įvairių tautybų festivaluose, gausiuose Vasario 16-osios minėjimuose, šoko lietuviškoje vestuvėse, iš kurių yra paminėtinos dabartinės JAV LB Krašto valdybos pirm. Vairo Vėbraites ir James Gust, „Liepsnos“ šokių vadovės Monikos Šernaitės ir Pauliaus Murauško bei Christinos ir Tomo Šiaulų vestuvės Las Vegas. 1994 m., kartu su Philadelp-

hijos „Aušrinė“ sudariusi jungtinę šokių grupę, „Liepsna“ dalyvavo pirmojoje laisvos Lietuvos organizuotoje Pasaulinėje dainų ir šokių šventėje. Visko čia ir nesuminėsi! Grupės nariai garsino Lietuvą ne tik šokdami. „Vaziavom ir į Washington, ir prie Jungtinių Tautų pastato, — reikalavom, kad Rusija nutrauktų Lietuvos ir kitų Baltijos šalių okupaciją, — rodydama tų įvykių nuotraukas pasakojo ilgametė ir dabartinė „Liepsnos“ šokėja Claudia Luecke.

„Liepsnos“ grupei vadovavo eilė gabių ir talentingų vadovų bei jų padėjėjų. Kaip jau anksčiau minėta, pati pirmoji grupės vadovė buvo Birutė Vaičiūnaitė-Guargilia, su pertrauka vadovavusi grupei nuo jos įkūrimo iki 1987 m. Apie 1980-uosius grupei vadovavo Rūta Jurkevičiūtė-Mickūnienė, o jai padėjo Deborah Didžbalytė. 1984 m. kartu su B. Vaičiūnaitė VII šokių šventei grupę ruošė ir Algirdas Brazinskas. 1987 m. Birutė pasitraukė iš kolektyvo. „Liepsnos“ vadove tapo Monika Šernaitė (Murauskienė), kuri „Liepsnai“ vadovavo iki 2000-ųjų šokių šventės Toronte, Kanada. Moniką aš prisimenu, kaip švelnią, jautrią ir kantrią vadovę, kurios daugiamečiai darbas buvo ir meilė, ir pareiga lietuviškam šokiui bei „Liepsnos“ kolektyvui. Būdamas nėsčia, ant nugaros vaikiškoje kuprinėje prisitvirtinusi savo mažametį sūnų, Monika mus ruošė šokių šventei. Tas mažajam Aleksui labai patiko, — jis ramiai snasdavom, padėjęs savo galvą ant mamos pečių, kai ši mums rodydavo naujus ir senus, bet painius, šokių derinius ir žingsnius. Tai buvo daugiau negu pasiaukojimas šokiui, tautinei kultūrai bei visų mūsų labui. Dėl to mes esame ir visada būsimė jai dėkingi. Po šventės Monika, dėl suprantamų priežasčių, pasitraukė iš kolektyvo ir „Liepsna“ laikinai užgeso. Tačiau „tamsa“ buvo neilga. Po maždaug trejų metų, 2003 m. kovo mėn., Julijos Vaičiūnaitės-Jesaitienės paragina, „Liepsna“ vėl uždegė emsės trečiosios lietuvių bangos atstovė Rasa Apanavičienė. Ir jai tas pavyko. Greitai susibūrė 10 šokių kolektyvas, kuris jau po 2 mėnesių pašoko pirmuosius savo keturis šokus tradiciniame Šv. Petro ir Povilo parapijos, Elizabeth, NJ, lietuvių festivalyje. Dabartinė grupės vadovė Rasa savo šokėjos karjerą pradėjo būdama vos keturių metų. Vėliau ji šoko mokyklos šokių rateliuose, po to universiteto šokių grupėje, o dar vėliau, pradėjus dirbti, — gamyklos šokių kolektyve. Ji ne tik pati šoko, bet mokyklose dar ir mazuosius mokinius šokti mokydavo, ir su jais ne kartą ir šokių šventėse dalyvavo. Grupės vadovė daug talkino, ne mažiau už Rasą patyrusi, Džaneta Bublėnė, kuri net 8 metus yra šokusi garsiaame Lietuvoje ir už jos ribų šokių kolektyve

„Nemunas“. Šiuo metu Džaneta daugiau dėmesio skiria vaikų šokių rateliui, kuris veikia prie dr. Vinco Kudirkos vardo lituanistinės mokyklos Elizabeth, N.J., kurios įkurėja ir direktorė yra ta pati mūsų grupės vadovė Rasa Apanavičienė.

Kalbant apie šiandieninę „Liepsnos“ grupę, labai malonu pažymėti, kad vėl grupės sugrįžo buvusi ilgametė jos vadovė Birutė Vaičiūnaitė-Guargilia. Tačiau šį kartą ji atėjo ne vadovauti, o paprasčiausiai dar kartą pašokti, jaunystę prisiminti. Ir ji atėjo ne viena, o kartu su savo italų kilmės vyru Larry, kuris su stebėtinu kančiumu kartu su mumis mokosi lietuviško šokio meno. Ir ne tik šokti mokosi, bet taip pat ir lietuvių kalbos, kadangi repetitijoje dominuoja lietuvių kalba! Didelis jums aciu, Birutė ir Larry. Reikia pastebėti, kad šeštadienį mūsų kolektyvas yra atviras visokio amžiaus žmonėms. Jame šiuo metu yra ir moksleiviai, ir pensijinio amžiaus — iš viso 18 žmonių. O pernai vasarą kartu su mumis šaučiai šoko turbūt visų laikų vyriausia „Liepsnos“ šokėja sesuo Marita, kuria yra per 70 metų! Geru žodžiu norisi paminėti ir kitus ilgametius „Liepsnos“ narius. Tai akordeonistas ir šokėjos Rūta Raudytė-Muldowney bei Emilia Skruodytė-Sadonienė, Glaudia Luecke ir Rūta Kvedaraitė, abi neseniai vėl sugrįžusios į kolektyvą, seserys Gina, Rūta ir Vida Melinytės, Tomas Šernas, Danutė Audėnaitė ir Audėnas Petras, Linkutės Darlėnė ir Kim, Arūnas Bitėnas, Meizys Raimundas, seserys Deborah ir Rūta Didžbalytės, bei visa eilė kitų nuostabių šokių. Jų per tuos 32 „Liepsnos“ gyvavimo metus buvo 126 žmonės. Tikimusi, kad šis sąrašas susitikimo metu dar pasipildys.

Baigiant rašinį, dar kartą noriu visus pakviesti atvykti į šį neeilinį koncertą-susitikimą. Čia ne tik galėsite pasisižūrėti „Liepsnos“ šokių atliekamų šokių, pasivaizinti lietuviškais valgiais, užsigeriant lietuvišku alumi, bet, o tai svarbiausia, susitikti su senais savo kolektyvo nariais, kurių gal seniai, labai seniai nebematėte. Atsivežkite nuotraukas, straipsnius, kitą įdomią medžiagą, nepamirškite fotoaparato. „Liepsna“ jums žada pašokti net 10 šokių. Keturi bus šokami ir per XII Lietuvių šokių šventę Čikagoje liepos 3 d., kurioje dalyvaus ir mūsų grupė. Tai „Audejėlė“, „Senovinis spaci-rjė“, „Iškilmingas trejinis“ ir „Jievario tiltas“. Kokius dar šešis šokus mes pašoksime, — tebūna tai mūsų maža paslaptis iki koncerto.

Noriu priminti, kad įėjimas į šį renginį yra nemokamas. Jeigu norėsite mūsų grupę paremti didesne ar mažesne pinigine auka, būsimė labai dėkingi, kadangi kelionė į Čikagą ir gyvenimas Čikagoje

PASLAUGOS

STATE FARM INSURANCE
AUTOMOBILIO,
NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis (verslė 49 metai)
Off. Mgr. Aukse S. Kane,
Vilma Jarulienė,
Virginija Smukaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654/773-581-8654

SIŪLO DARBA

Installers wanted windows, doors, aluminum siding.
Experienced only
708-645-0055

Caregiver job for live-in position in Wisconsin; good pay; must have valid work permit, S.S., D.L. and experience.
Call 262-657-8044

SPA CONSTANTINE REIKALINGI

• masažistas-terapistas
• odos priežiūros specialistas/estetikas
Tel. 708-945-8051, Conie.

SEMI-TRAILER MECHANIC.
Busy fleet shop needs experienced semi-trailer mechanics. Third shift positions open. Good pay and benefits. Must be able to read and speak English. Call for appointment.
773-379-9711, ext 117.

REIKALINGA MOTERIS ARKANSAS valstijoje prižiūrėti moterį su gyvenimu.
\$1.800 į mėn.
773-474-6012.

„DRAUGO“ SKELBIMŲ SKYRIUS
TEL. 773-585-9500

STATYBOS, REMONTO DARBAI
ZIL CONSTRUCTION
Contractor
Work: 312-388-8088;
815-272-5193
Cell/fax: 815-744-5360; 773-581-5920
Albert Selevi www.zilconstruction.com

AgS Šildymas Saldymas
6556 S. Kedzie Chicago, IL 60629
Prakyla, instaliavimas, aptarnavimas
— Licensed — Bonded — Insured
24 val. per parą
7 dienos per savaitę
773-778-4007
773-531-1833

IŠNUOMOJOJA
Woodridge išnuomojami
1-2 mieg. naujai suremontuoti butai. 1 mieg. — \$607;
2 mieg. — \$682.
Tel. 630-910-0644, Jana.

SIUNTINIUS, PINIGUS, AUTOMOBILIUS SIŪSKITE
TIK PER ATLANTIC Express Corp.
SAUGU, GREITA IR PATIKIMA.
8801 S 78th Ave, BRIDGEVIEW, IL 60455
Tel. 708-599-9680; 800-775-7363
2719 W 71st St, CHICAGO, IL 60655.
Tel. 773-434-7919

PERSIUNČIAME Į LIETUVĄ REMONTUOJAME PARDUODAME
autotrade
NAUJOS FINANSINIO BŪDAI PADEDA ME ĮSIGYTI AUKSCIONUOSE
TEL: 708-430-6880

GERA NAUJIENA AMERIKOS LIETUVIŲ TELEVIJOS ŽIŪROVAMS!
Sustiprėjo WFBT-TV 23 Čikagos kanalo, per kurį transliuojamos lietuviškos televizijos laidos, siuntimo signalas, todėl žymiai pagerėjo vaizdo ir garso kokybė, jei žiūrėte kanalą per anteną.
Be to, žiūrovai, kurie turi Comcast skaitmeninę kabelinę televiziją ir gyvena Čikagoje, nuo šiol lietuviškas laidas gali žiūrėti per 223 kanalą. Jei vis dar negalite žiūrėti šio kanalo, skambinkite Comcast ir sakysite, kad norite matyti WFBT-TV 23 kanalą.
Tie, kurie prenumeruoja WOE kabelinę televiziją, lietuviškas laidas gali matyti per 17 kanalą Čikagoje ir 19 kanalą priemiesčiuose, o turintieji RCN kabelinę televiziją, lietuviškas laidas gali matyti per 14 kanalą tiek Čikagoje, tiek priemiesčiuose.
Praneškite šias žinias draugams ir pažįstamiems, kurie iki šiol lietuviškos televizijos negalėjo žiūrėti visai arba nežiūrėjo dėl silpnosio signalo.
Žiūrėkite Amerikos Lietuvių Televizijos laidas ketvirtadieniais ir sekmadieniais nuo 7 v.v. iki 8 v.v. per WFBT Čikagos 23 kanalą.
Mūsų telefonas 708-839-9022

(dvi repetitijų dienos bei šventės diena), ypač jauniems mūsų šokėjams bei neseniai iš Lietuvos atvykusiems tautiško šokio mylėtojams, bus finansiskai nelengvas uždavinys. Asmenys, kurie negalės atvykti į šį koncertą-susitikimą, tačiau norėtų atsiųsti sveikinimą arba paremti finansiskai, prašome rašyti adresu „LIEPSNA“ DANCE GROUP, c/o Rimantas Bitėnas, 4 Midland Gardens No. 4J, Bronxville, NY 10708. Čekį

Rimgaudas Radzevičius
„Liepsnos“ šokių grupės vardu

„Liepsnos“ tautinių šokių grupės šokėjai kviečia visus buvusius „Rūtos“ dainų ir šokių ansamblio šokėjus, visus „Liepsnos“ dalyvius, visus apylinkės lietuvių susirinkti balandžio 25 d., sekmadienį, į susitikimą-koncertą.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

A.A. VIOLETA KAROSAITĖ mirė: 1984 m. balandžio 24 d. Palaidota lietuvių Sv. Kazimiero kapinėse. Minint penkiolikos metų mirties sukaktį, už jos ir jos tėvų Vytauto ir Onos Karosų sielas šv. Mišios bus aukojamos balandžio 25 d., sekmadienį, 10:30 v.r. Tėvų jėzuitų koplyčioje. Prašome pasimelsti už mirusiųjų Karosų sielas.

MAIRONIO MOKYKLOS pavaršinis pokylis, planuotas balandžio 24 d., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre, neįvyks.

LIETUVIŠKAS VAIKŲ DARŽELIS „Spindulėlis“ nuo balandžio 19 d. skelbia vaikų registraciją 2004–2005 mokslo metams. Vaikų amžius nuo 3 iki 5 metų. Vaikai priimami visai dienai ar pusei dienos, dviem, trim ar visom penkiom dienom. Darželyje sukurta aplinka, kurioje vaikas galėtų būti atviras, jaustis saugus, suprastas ir išklausytas, padrasintas savišakiai. Darželyje vaikai mokomi eilėraščių, dainelių, lavinami praktiniai sugebėjimai ir igūdžiai. „Spindulėlis“ dirba penkias dienas per savaitę, nuo 8 v.r. iki 5 v.v. Dėl registracijos kreiptis adresu: 9000 S. Menard Ave., Oak Lawn, IL, arba teiraukites tel. 708-422-1433, darželio darbo valandomis.

STUDENTŲ DĖMESIUI! Čikagos Lietuvių moterų klubas rengia 37-tą Gintaro balių, kuris įvyks rugpjūčio 15 d., Hilton Oak Lawn, kurio metu bus įteikiamos vienkartinės stipendijos aukštesniojo mokslo siekiantiems lietuvių kilmės studentams. Dėl informacijos kreiptis pas klubo pirmininkę Ceceliją Matulytę, tel. 708-460-6004. Laikas pateikti pareiškimus yra ribotas.

VAIKŲ DARŽELIS „SPINDULĖLIS“ planuoja savaitės ilgio vasaros stovyklą mokyklinio amžiaus vaikams, nuo 6 iki 10 metų. Stovyklos pradžia liepos 5 d. ir tęsis iki rugpjūčio 29 d. Dėl informacijos ir registracijos skambinti tel. 708-422-1433. Registracija prasideda balandžio 19 d. ir tęsis iki gegužės 16 d. Adresas: Zions lietuvių liuteronų bažnyčia, 9000 S. Menard Ave., Oak Lawn, IL.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS Nekalto Prasidėjimo parapija kviečia visus, kurie nepriejo pirmosios komunijos, suaugusių katechezi, kuri prasidės gegužės pradžioje. Norintieji kreiptis į kun. Jaunį Kelpšą, tel. 773-523-1402.

XII TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖS metu veiks net dvi mugės: birželio 30 d. Čikagos miesto centre, Daley Plaza ir liepos 2-3 d. Hyatt Regency O'Hare viešbutyje. Šventės rengėjai maloniai kviečia tautodailės meist-

rus ir kitus menininkus, paroduojančius lietuviškas prekes. Dėl informacijos ir dalyvavimo kreiptis į Laimą ir Donatą Vasiliauskus, tel. 630-257-6687.

AUTOBUSAS Į „TRUBADŪRO“ spektaklį išvažiuos iš Marquette Parko 1:15 v.p.p. nuo parapijos bažnyčios, 69th St. ir Washtenaw, o už 15 min. sustos prie Brighton Parko bažnyčios, 44th St. ir California. Norintiems važiuoti autobusu reikia registruotis „Seklyčioje“, arba susimokėti atėjus prie autobuso. Prašome neveluoti, nes autobusas nelauks.

BALANDŽIO 23 D. – DAILININKĖS Gražinos Narkus-Kramer tekstilinių paveikslų paroda. Parodos atidarymas įvyks penktadienį, 7:30 v.v., Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre. Paroda pavadinta „Gyvenimo keliai ir takeliai“. Muzikinę programą parodoje atliks menininkės vyras Marc Narkus-Kramer.

VISUOMENINĖ DARBO IR veiklos konferencija, rengiama ALTO skyriaus, vyks šį šeštadienį, balandžio 24 d., 10 v.r. Balzeko lietuvių kultūros muziejaus Gintaro salėje, 6500 S. Pulaski Rd., Čikagoje. Visus kviečiame dalyvauti ir pasidalyti savo mintimis bei pasiūlymais ateitį. Po konferencijos vyks vaisės. Daugiau informacijos ALTO raštineje, tel. 773-735-6677.

ČIKAGOS LITUANISTINĖ mokykloje, Jaunimo centre, balandžio 24 d., šeštadienį, nuo 9 v.r. iki 1 v.p.p. vyks naujų mokinių registracija 2004–2005 mokslo metams. Tėveliai, nepriregistravę dabar mokyklą lankančių mokinių, pateiks į bendrą registracijos sąrašą kartu su naujais mokiniams.

BALANDŽIO 23 D., PENKTADIENI, 6 v.v. Jaunimo centro kavinėje įvyks kun. K. Ambraso knygos apie pedagogą Juozą Masilionį „Būk bitele“ pristatymas. Maloniai kviečiame dalyvauti.

DĖMESIO! SAMDOMAS autobusas į „Trubadūro“ spektaklį. Autobusas išvyks iš PLC, balandžio 25 d., 1:45 v.p.p. Registruotis prašome telefonais: 708-346-0756, 630-243-0791. Organizuoja LB Lmonto apylinkės socialinių reikalų skyrius.

JAV LB VIDURIO VAKARŲ apygardos metinis susirinkimas įvyks šeštadienį, balandžio 24 d., 9 v.r. PLC Bočių menėje. Kviečiame JAV LB Krašto valdybą, Tarybos narius, JAV LB apylinkių pirmininkus su valdybomis, Sv. Kazimiero kapinių valdybą ir visus bendruomenės narius, kurie domisi bendruomenės veikla.

SKELBIMAI

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir priimamais nuosimais. Kreiptis į **Mutual Federal Savings**, 2212 West Cermak Road. Tel. (773) 847-7747.

• PIGIAUSIA – NE PATIKIMIAUSIA! Kortelės dažnai nesuveikia. Paskutinės minutės nutrupa. O kaip su bendrovėmis, kurių centrinės net ne JAV ir siūlo „ypatingus įkainius“? Dažniausiai tai prastas internetinio tipo, o ne telefoninis ryšys. Protingas vartotojas renkasi amerikiečių firmą (ist. 1993 m.) LITCOM. Į Lietuvą iš namų ar mobilaus telefono TIK 11,9 ct., o JAV – 4,9 ct. Jokių mėnesinių mokesčių, jokių papildomų kodų. Išsklote gaunate su savo vietine sąskaita. **Registruokites lietuviškai 708-386-0556.** Taupykite šiandien su LITCOM! Dėmesio! Įkainis galioja tik naujiems klientams!

DĖMESIO! DĖMESIO! Neseniai atvykote, ieškote darbo ar buto, tačiau skelbtis laikraštyje brangiai kainuoja? Ne bėda. DRAUGAS jūsų skelbimą išspausdins nemokamai. Tereikia paskambinti tel. 773-585-9500 ar užsukti į DRAUGO administraciją adresu 4545 W. 63 St., Chicago, IL 60629.

Mortone darbas eina visu greičiu

Prieš keletą dienų, iš Vilniaus į Čikagą atvyko operos režisierius Eligijus Domarkas ir dirigentas Vytautas Viržonis, kuris dėl ištikusios ligos pavado Lietuvos operos meno vadovą, ilgametį dirigentą Alvydą Vasaitį, užbaigs ir apipavidalins spektaklio paruošimą bei diriguos patį operą. Jau atvyko ir su Lietuvių operos choru jau repetuoja solistai Audrius Rubežius, Valerija Balseytė, Ligita Čiurinskienė ir Dainius Stumbras. Šį savaitgalį, atlikęs savo įsipareigojimus Vilniuje, turėtų atskristi ir sol. Vytautas Bakula. „Trubadūro“ spektaklyje jis atliks sargybos kapitono Ferrando vaidmenį.

Vieną pavakare, teko apsilankyti Mortono mokykloje, Cicero. Auditorijoje būriuojasi solistai apspėję choristai, klausosi naujausias žinias iš Lietuvos. Scenoje sukinėjasi jos tvarkytojai: Mortono mokyklos mokytojas Thomas Rusnak ir Laima Šulaitytė-Day, o aplink po sceną šminirėja būsęs Mortono mokyklos mokinių. Jie talkina prie fizinių scenos darbų ir mieliai siūlo padėti, kur tik reikia. Kabo repetacijai paruoštos dekoracijos. Reikia pastebėti, kad mokiniai su įdomumu stebi kas vyksta scenoje, nors ir nesuprasti dialogo. Mokykloje jie yra įsiungę į teatrinę saviveiklą, įvairius renginius. Jiems čia gera praktika.

Prie dirigento pulsto maestro V. Viržonis, o šaliais prie pianino, jam talkina koncertmeisteris Manigirdas Mote-

kaitis. Tuo tarpu, ant scenos su veikėjais daugiausiai laiko praleidžia režisierius E. Domarkas. Jis grupuoja choristus pagal savo numatytą planą, kad sudarytų gražius bendrus vaizdus. Šiandien jie repetuoja antrojo veiksmą. Iš pradžių deriniai vyksta iš lėto, nedrąsiai. Kareivius sustato scenos kairėje, moterys dešinėje – užkulisyje. Pasigirsta jų daina. Joms ten diriguoja chorvedė Juratė Grabauskienė. Pasigirsta maestro Eligijaus reiklus ir griežtas balsas: „Eina!“ I sceną iš lėto eina su žvakutėmis rankose. Teko palaukti iki generalinės repetacijos, pakol žvakutės užsidegė. Bet klauptis ant kietų grindų reikia, nieko nepadarysi, nors keliai ir skauda. Ir ne sykį: kartoja ir kartoja. Manigirdas skambina vis tuos pačius tonus, pagal dirigento rodomą taktą. Maestro Vytautui kantrybės nepritrūksta.

Veiksmas po truputį derinasi. Scenos prieky įsijungia ir solistai: trubadūras A. Rubežius, grovas DiLuna – Dainius Stumbras. Tarp jų kyla įtampa, arti dvikovos. Trubadūrą ramina jautrus Leonoras – V. Balseytės dainavimas. Į duetą jungiasi ir šalia stovinti Inez – Nijolė Penikaitė. Režisierius bėgineja iki sušilimo iš vienos scenos pusės į kitą, tvarkydamas: kai ką sukeisdamas, tai pasukdamas šonu – derindamas mizanscenas, patarinėja ir solistams, kur stovėti, kaip reaguoti į atliekųjų judesius bei scenoje skambančius žodžius.

Po poros valandų įtemptos

režisūros, maestro Eligijus skelbia pertrauką, nes bedainuojant išdžiūvo burnos ir kojos bestovint pavargo, o moterims, kurioms teko ant grindų klupėti ir keliai paskauda. Atsivėpti bus ne pro šalį ir režisieriui, ir dirigentui, o ir Manigirdui jau turbūt pirštai paskauda bėmiant pianino klavišus. Atsirado mineralinio vandens, Nelė pasirūpino atsivėsti ir didelių raundų braskių. Joms ne tik pati gardžiavosi, bet pasiūlė ir kitiems.

Antroji repetacijos dalis nebeatrodė tokia varginanti ir įtempta – buvo pereita prie dinamiškos skambios čigonų taboro scenos. Šią sceną dainininkai vakarykščiai jau buvo gerokai apvaldę, tai režisierius po truputį tik palygino, perstatinėjo choristus, bet aplamai veiksmas vyko sklandžiai, priekalo dužiai skambėjo į taktą. Sujudo čigonai, suskamba melodingoji – „Kas gal čigonui, paguosti širdelę? Graži mergelė“... nuaidi žodžiai pritremdytuose tuščios Mortono auditorijos skliautuose.

Repetacija vyksta iki vėlumos. Jos vyks šitaip kas vakarą. Tiems, kurie jau yra pasiekę pensininko amžių, truputį lengviau – pailsės kitą dieną iki vakaro, bet daugelio naujai atvykusių choristų laukia ilga sunkaus darbo diena, tik energijos pas juos daugiau, kaip kadaise ir pas tuos pensininko dienų sulaukusius.

Repetacijos vyks ir dienom – dirbs solistai ir orkestras rinksis nekartą: pravers čia dar

dirigento ranka, kol muzikantų apvaldys, suderins instrumentų skambėjimą, kad jie darniai derintųsi su choro ir solistų dainavimu, orkestro garsai neužgožtų dainuojančių žodžių, o viskas būtų gražu ir suprantama.

Premjera jau visai čia pat. O kaip su bilietais, ar jau apsirūpinome – patys ir artimiesiems bei draugams ar priminėme, kad sekmadienis, ba-

landžio 25-oji, tai didelė lietuvių kultūros ir dvasinės atgaivos šventė. Visų keliai tegu veda į Cicero, į didingą „Trubadūro“ operos premjerą. Beje, bilietai, savaitę prieš spektaklį dar gaunami „Seklyčioje“, 2711 W. 71st St., Chicago, o prieš spektaklį bus pardavinėjami, kiek jų dar liko, prie kasos, Mortono mokyklos vestibulyje, 2423 South Austin Blvd., Cicero, IL. **J. Končius**

ŠOKIŲ ŠVENTĖJE DALYVAUS ŠOKĖJAI IŠ NERINGOS IR PANEVĖŽIO

Neringa, gerai žinoma dėl puošnių ir smėlėtų kopų puošiančių Baltijos jūros krantą, kas vasarą prigludžia daug poilsiautojų. Tačiau vasarai pasibaigus ir atostogautojams išvykus, gyvenimas Neringoje toliau klesti. Veikia kelios mokyklos, bibliotekos, Tomo Mano kultūros centras ir organizuojami įvairūs užsiėmimai. Jau trys metai, kaip Neringa bičiuliuojasi su Vokietijos Burgo miestu (Fehmann Island). Kasmet, Neringos vyrų krepšinio komanda dalyvauja Burgo sporto šventėje. Tačiau, pernai nuvažiavę vyrai ne tik sužaidė krepšinį, bet taip pat pasuko „Klumpakojį“. Po tokio sėkmingo pasirodymo, įkvėpti šokio dvasia, grįžę vyrai nutarė įsteigti šokių grupę. Kadangi vieniems gan liūdna šokti, pasikvietė savo žmonas. Naujoji grupė, pasivadinsi „Kalnapuse“, rimtai ruošiasi ir ketina

„Grandinėle“.

dalyvauti ateinančioji šokių šventėje. Jeigu „Kalnapusius“ Čikagoje vyksianti šventė bus pirmą progą pasirodyti, tai kita atvykstanti grupė iš Lietuvos, Panevėžio „Grandinėle“ yra šokių šventių veteranė. Ansamblis

yra pasirodęs valstybės ir pasaulio lietuvių šokių šventėse, tarptautiniuose festivaluose, koncertavęs įvairiuose Europos kraštuose bei dalyvavęs ankstyvesnėse lietuvių šokių šventėse Čikagoje ir Kanadoje. 2003 m. „Grandinėle“ buvo apdovanota

PLD ir ŠS fondo įsteigtų metų apdovanojimu bei Lietuvos kultūros ministerijos diplomu. Ansamblį įkurė ir nuo 1978 m. jam vadovauja Zita Rimkuvienė. „Kalnapusis“, „Grandinėle“, bei kitas keturiasdešimt iš viso pasaulio suvažiavusias lietuvių

šokių grupes bus galima pamatyti XII Lietuvių tautinių šokių šventėje, kuri įvyks 2004 m. liepos 3 d., 2 v. p.p. Allstate Arena, Čikagos priemiestyje Rosemont. Lauksime visų atvykstančių.

Šventės rengimo komitetas

IŠ ARTI IR TOLI

LR AMBASADA VAŠINGTONE

2622 16 St., NW, Washington D.C.
Tel. 202-234-5860, ext. 119;
fax: 202-328-0466; e-mail: jurgita@ltembassyus.org

Kultūros renginiai, organizuojami Lietuvos Respublikos ambasados JAV, anonsuojami skyrelyje „Iš arti ir toli“. Dekojame Jurgitai Dapkutei, kultūros ir švietimo trečiajam sekretorei, už pateikiamą renginių informaciją.

2004 m. gegužės 1 d. Lietuva su kitomis devyniomis Europos šalimis taps pilnateise Europos Sąjungos nare.

LR ambasadorius JAV Vygaudas Ušackas maloniai kviečia visus lietuvius ir Lietuvos draugus paminėti šį svarbų istorinį įvykį ir atvykti į iškilmingą Europos Sąjungos vėliavos pakėlimą. Balandžio 30 d., penktadienį, 6 v.p.p. (Bruselio laiku jau bus gegužės 1 d.) vėliava bus keliama prie LR ambasados Vašingtone.

Po iškilmingos ceremonijos visi dalyviai kviečiami taurei vyno į LR ambasada.

„Draugo“ knygynėlyje

Sapnininkas

Knygelės leidėjai teigia, jog miegų karalystė labai dažnai aplanko sapnai: ryškūs, margaspalviai arba blankūs. Juose mes ne tik matome vaizdus, bet ir girdime balsus, užuodžiame, juntame skonį...

Sapnuojame ne šiaip sau. Sapnai mums išpranašauja ateitį, išpėja apie galimas nelaimes, pavojus, prikelia praecities gyvenimo reikšinius. Kai kurie sapnai greitai išsipildo, kiti veliau, o kai kurie ir neišsipildo. Tačiau jie žmogaus gyvenime turi svarbią reikšmę.

Pavartę šį sapnininką, galėsite išsiaiškinti jus aplankančių sapnų prasmę.

Knygelės kaina 6 dol., pridant 8,75% mokesčių užsiėmantiems IL valstyje. Vienos knygos persiuntimo kaina 3,95 dol., už kiekvieną papildomą knygą – 1 dol. mokesčiai. Įsigyti norimų knygų galima „Draugo“ knygynėlyje, adresu:

4545 West 63rd. Street, Chicago, IL 60629.

Teirautis telefonu 773-585-9500.

Šiemet „Draugas“ švenčia 95-ąjį gimtadienį, tad labai malonu, kai skaitytojai atsuncia jam dovana – auka, kad galėtų ir toliau gyvuoti bent iki 100 metų, o gal ir ilgiau. Dekojame šioms savo geradariams, atsuntusiems po 50 DOL. auką: PETER SHARAPS, Wilbraham, MA; ELENA PALIULIS, Cambridge, MA; JURATĖ

SAYUS, Warren, MI; LIUDAS NORMANTAS, Hiram, ME; BEN NORKŪNAS, Dearborn, MI; ELENA PETREIKIS, Fremont, WI; JUOZAS NOREIKA, Beverly Shores, IN; ANATANAS DRAZDYS, Mariottville, MD; JUOZAS PLEČKAITIS, Racine, WI; JOANA SABALIAUSKAS, Blairtown, NJ; GENOVAITĖ KAUFMANAS, gyv. Springfield, VA.